

C-34/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. január 24.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgericht Köln (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. január 20.

Felperes:

Telekom Deutschland GmbH

Alperes:

Bundesrepublik Deutschland

Az alapeljárás tárgya

Távközlés, mobilhírközlési díjcsomag, internetes videoközvetítés (streaming), egy szolgáltatáskategória lassítása

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) a) Abban az esetben, ha az olyan mobilhírközlési díjcsomag, amely a mobil adatforgalom tekintetében díjcsomagban foglalt havi adatmennyiséget ír elő, amelynek felhasználását követően az átviteli sebesség korlátozására kerül sor, egy olyan ingyenes díjcsomagopcióval bővíthető, amelynek alapján anélkül vehetők igénybe bizonyos, a távközlési vállalkozás tartalomszolgáltató partnerei által nyújtott szolgáltatások, hogy az e szolgáltatások igénybevételével felhasznált adatmennyiséget beszámítanak a mobilhírközlési díjcsomagban foglalt havi

adatmennyiségbe, a végfelhasználó azonban e tekintetben a videostreaminget illetően hozzájárul a sávszélesség legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra történő, attól független korlátozásához, hogy a tartalomszolgáltató partnerek vagy egyéb szolgáltatók általi videoközvetítésekről van-e szó, úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdését, hogy az e rendelkezés értelmében vett, az internet-hozzáférési szolgáltatás jellemzői tekintetében létrejött megállapodásoknak meg kell felelniük az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti követelményeknek?

b) Az 1) a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozása egy szolgáltatáskategória lassításának kell tekinteni?

c) Az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja értelmében vett „közelgő hálózati torlódás” fogalmát, hogy e fogalom kizárólag a (közelgő) kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódásokat foglalja magában?

d) Az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontját, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a forgalom egyenértékű típusai tekintetében biztosítandó egyenlő bánásmód követelményével ellentétesen a sávszélességnek kizárólag egy megrendelhető opció esetében, egyéb mobilhírközlési díjcsomagok esetében azonban nem alkalmazott, továbbá csak videostreaming tekintetében alkalmazott korlátozása? **[eredeti 3. o.]**

e) Az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség olyan korlátozása, amelynek alkalmazása egy megrendelhető opció megrendelésétől függ, és amelyet a végfelhasználó ezenfelül legfeljebb 24 órára bármikor kikapcsolhat, megfelel annak a követelménynek, hogy egy szolgáltatáskategória csak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének a)–c) pontja szerinti célok eléréséhez szükséges időtartamra lassítható?

2) a) Az 1) b) kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondatát, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség kizárólag videostreaming tekintetében történő korlátozása a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken alapul?

b) A 2) a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondatát, hogy a videostreamingre eső adatforgalom IP-címek,

protokollok, URL-ek és SNI-k alapján, valamint az úgynevezett pattern matching – bizonyos fejléc-információknak a videostreamingre jellemző értékekkel való összehasonlítása – útján történő azonosítása a forgalom konkrét tartalmának nyomon követését jelenti?

3) Az 1) a) kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség kizárólag videostreaming tekintetében történő korlátozása korlátozza a végfelhasználóknak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jogosultságát?

A vonatkozó uniós jogi rendelkezések

A nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 310., 1. o.), különösen a 3. cikk

A vonatkozó nemzeti rendelkezések

2004. június 22-i Telekommunikációs törvény (a távközlésről szóló törvény, BGBl. I 1190. o.), különösen a 126. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes egy távközlési vállalkozás leányvállalata, amely többek között különböző díjszabású mobilhírközlési szolgáltatásokat kínál ügyfeleinek. Az általa kínált „MagentaMobil” mobilhírközlési díjcsomagokhoz az ügyfelek 2017. április 19-től térítésmentesen megrendelhetik a „StreamOn” opciót (eredetileg „StreamOn Music”, „StreamOn Music&Video”, „MagentaEINS StreamOn Music” és „MagentaEINS StreamOn Music&Video” változatokban). A „StreamOn” megrendelése esetén a felperes tartalomszolgáltató partnereinek audio- és videoközvetítéseire eső adatmennyiséget nem számítják be a szerződés szerint az adott mobilhírközlési díjcsomagban foglalt, a mobilhírközlési úton rendelkezésre bocsátott internetkapcsolat használatához biztosított adatmennyiségbe (úgynevezett zero-rating), amelynek felhasználását követően az átviteli sebesség általános csökkentésére kerül sor. A zero-ratingben tartalomszolgáltató partnerként való részvétel feltétele lényegében a felperes által részletesen meghatározott műszaki feltételek teljesítése, valamint egy szerződés megkötése; a felperes nem kér díjat a tartalomszolgáltató partnerektől.

- 2 A „StreamOn Music&Video” esetében a végfelhasználó a videoközvetítéseket illetően hozzájárul továbbá a sávszélesség legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra történő, attól független korlátozásához, hogy a tartalomszolgáltató partnerek vagy egyéb szolgáltatók általi videoközvetítésekről van-e szó.
- 3 A tartalomszolgáltató partnerek ajánlataival generált adatforgalom egyéb adatforgalomtól való megkülönböztethetősége érdekében a felperes megkülönböztető kritériumokban (ilyenek lehetnek az IP-címek, protokollok, URL-ek és SNI-k) állapodik meg partnervállalkozásaival. A felperes egyébként az úgynevezett pattern matching útján azonosítja a videostreamingre eső adatforgalmat, amelynek során bizonyos fejléc-információkat hasonlít össze a videostreamingre jellemző értékekkel.
- 4 A végfelhasználó bármikor ki- és újra bekapcsolhatja a megrendelhető opciót és ennél fogva a sávszélesség-korlátozást is, hogy a díjcsomagban foglalt adatmennyiségbe való beszámítás mellett újból lehetővé tegye a legjobb átviteli minőséget videostreaming esetében is. Ha az ügyfél nem kapcsolja be 24 órán belül újra az opciót, a felperes automatikusan visszaállítja az alapbeállításokat (a díjcsomagban foglalt adatmennyiségbe való beszámítás mellőzése és a sávszélesség korlátozása). A „MagentaEINS StreamOn Music&Video” esetében viszont nem kerül sor a sávszélesség korlátozására. A „MagentaEINS StreamOn Music&Video” abban különbözik a „StreamOn Music&Video”-tól, hogy ez a megrendelhető opció csak akkor rendelhető meg egy mobilhírközlési díjcsomaghoz, ha e díjcsomag helyhez kötött hálózati díjcsomaggal és az ahhoz tartozó internet-hozzáférési szolgáltatással van kombinálva.
- 5 Az összes megrendelhető opció bármikor azonnali hatállyal felmondható.
- 6 2017. december 15-én a Bundesnetzagentur (szövetségi hálózati ügynökség, Németország) meghozta a vitatott határozatot. Ebben megállapította, hogy a megrendelhető „StreamOn” opció keretében a videostreaming tekintetében az adatátviteli sebesség legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra történő csökkentése sérti az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését, és hogy nem állnak fenn a forgalomszabályozási intézkedésnek a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdése vagy a 3. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének a) pontja szerinti feltételei. A szövetségi hálózati ügynökség ezenkívül megtiltotta a felperesnek, hogy a megrendelhető „StreamOn” opció keretében legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra csökkentse az adatátviteli sebességet, és hogy tovább alkalmazza a vonatkozó díjcsabási feltételeket.
- 7 A felperes által e határozat ellen benyújtott fellebbezést 2018. június 8-án elutasították.

Az alapeljárásban részt vevő felek alapvető érvei

- 8 A felperes lényegében úgy véli, hogy kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján vizsgálendő a megrendelhető opcióval járó

sávszélesség-korlátozás. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett végfelhasználói jogok nem sérülnek, és ezért megengedett a sávszélesség korlátozása. Ugyanez a helyzet akkor is, ha – a felperes álláspontja szerint tévesen – az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését is figyelembe vesszük a vizsgálat során. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése eleve nem teljes körű egyenlő bánásmódot ír elő. A sávszélesség-korlátozás mindenesetre megengedett az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének első mondata értelmében vett forgalomszabályozási intézkedésként. A hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint az **[eredeti 7. o.]** az arányosságnak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata szerinti elve nem sérül. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondatával összhangban az adatforgalom tartalmának nyomon követése sem valósul meg, és a szükséges időtartamra való korlátozottság követelménye is teljesül. A sávszélesség korlátozása egyébként az (EU) 2015/2120 rendelet (11) preambulumbekzdése értelmében vett megengedett adattömörítésnek minősül.

- 9 Az alperes vitatja a felperes érvelését.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 10 Az utolsó hatósági határozat meghozatalának időpontjában, vagyis 2018. június 8-án hatályos jogi szabályozás az irányadó.
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint jelentős indokok szólnak amellet, hogy a felperes megsérti az (EU) 2015/2120 rendelet szerinti kötelezettségeit. A jogi helyzet azonban nem tűnik olyan egyértelműnek, hogy mellőzni lehetne egy előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztését.

Az 1) a) kérdésről

- 12 Az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Észak-Rajna-Vesztfália tartomány közigazgatási felsőbírósága, Németország) ítélezési gyakorlatából az alábbiak következnek:
- Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodásokat az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti előírások alapján kell vizsgálni. Nem megalapozott a felperes azon álláspontja, hogy a szóban forgó sávszélesség-korlátozás a közte és végfelhasználói között létrejött szerződéses megállapodások tárgyát képezi, és ezért kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozik, mivel az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének hatálya nem zárja ki egymást olyan értelemben, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése teljes körűen szabályozza az internet-hozzáférési szolgáltatók és végfelhasználók között

- létrejött szerződéses megállapodások megengedhetőségét, míg az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése kizárólag az internet-hozzáférési szolgáltatók ezt követően még fennmaradó, szerződésben nem kikötött egyoldalú intézkedéseire vonatkozik.
- A „hátrányos megkülönböztetés”, „korlátozás” vagy „beavatkozás” fogalmát az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett, az egyenlő bánásmód általános követelményének pontosításaként kell értelmezni. A „küldő”, „fogadó”, „tartalom”, „alkalmazások”, „szolgáltatások”, valamint „végberendezés” fogalmával emellett a rendelkezés kifejezetten megtiltja az eltérő bánásmód bizonyos tényezőkön alapuló formáit. A sávszélességnek a videostreaming tekintetében legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra történő korlátozására vonatkozó megállapodás esetében ezért eltérő bánásmód valósul meg annyiban, amennyiben a sávszélességnek a videoközvetítések tekintetében más szolgáltatásokkal és alkalmazásokkal szemben történő korlátozásával az igénybe vett, illetve nyújtott alkalmazások vagy szolgáltatások fajtáján alapuló szándékos műszaki megkülönböztetés valósul meg.
 - E következtetés nem ellentétes a rendelet (9) preambulumbekkezdésével, amely kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében azon észszerű forgalomszabályozási intézkedések tekintetében szabályozott feltételek pontosítására szolgál, amelyek az adatforgalommal való esetleges eltérő bánásmód ellenére megengedettek maradnak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alóli rendszerszintű kivételként, és a rendelet (11) preambulumbekkezdésével sem, amely az adattömörítésre vonatkozik, mely utóbbi az adatmennyiség csökkenésével jár, az adatátviteli sebesség csökkenésével azonban nem.
- 13 Olyan álláspont is létezik azonban, amely ellentétes az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Észak-Rajna-Vesztfália tartomány közigazgatási felsőbbírósága) ítélkezési gyakorlatával, és az alábbiak szerint érvel:
- Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének szabályozási területe eltér, és a szerződéses megállapodásokon alapuló úgynevezett traffic shaping ezért kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján vizsgálható. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének szövege kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésére hivatkozik, e rendelet 3. cikkének (3) bekezdésére azonban nem. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett „kezelniük” fogalma és az e rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „megállapodások” fogalma között nem állapítható meg terminológiai kapcsolat.
 - Rendszertani szempontból az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése az alapvető végfelhasználói jogokat szabályozza, az

(EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése lényegében a magánautonómián alapuló megállapodások lehetőségét, az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése pedig az internet-hozzáférési szolgáltatók olyan egyoldalú jogait és kötelezettségeit, amelyek nem igényelnek a végfelhasználóval való kölcsönös megállapodást. Ezzel ellentétben áll az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti előírásoknak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodások jogszerűségének értékelése során történő figyelembevétel. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése kifejezetten lehetővé teszi továbbá az internet-hozzáférési szolgáltatás kereskedelmi és technikai feltételeire vonatkozó megállapodásokat. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése viszont megtilt minden, „kereskedelmi megfontolásokon” alapuló forgalomszabályozási intézkedést. Ha az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodásokat többek között az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti előírások alapján kell vizsgálni, akkor ez azzal a képtelen eredménnyel jár, hogy a végfelhasználók és az internet-hozzáférési szolgáltatók szerződést köthetnek ugyan az internet-hozzáférés valamely kereskedelmi feltételéről, az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján azonban tilos a szerződéses megállapodás végrehajtásához megfelelő forgalomszabályozási intézkedést alkalmazni. Ezt az eredményt megakadályozza, ha kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján vizsgáljuk a szerződéses megállapodások jogszerűségét, az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése alapján pedig az internet-hozzáférési szolgáltatók egyoldalú intézkedéseinek jogszerűségét. Ez az értelmezés az (EU) 2015/2120 rendelet értelmével és céljával is összhangban van, e rendelet középpontjában ugyanis a végfelhasználó és jogainak védelme áll.

- 14 Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdése szabályozási területeinek egymáshoz való viszonyával kapcsolatos eltérő álláspontokra tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint tisztázni kell, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti követelmények alapján kell-e vizsgálni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodásokat.

Az 1) b) kérdésről

- 15 Feltéve, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodásokat is az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti előírások alapján kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben nyilvánvalónak véli mindenekelőtt, hogy a sávszélességnek a videostreaming tekintetében legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra történő korlátozása az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett eltérő bánásmódnak minősül. Nyilvánvaló ugyanis, hogy e tekintetben nem minden internetes forgalmat kezelnek egyenlő bánásmódot biztosítva az

(EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében véve.

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ezenkívül nem állhatnak fenn észszerű kétségek azt illetően, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett eltérő bánásmód csak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése alapján lehet igazolható. Az (EU) 2015/2120 rendelet (8) preambulumbekzdése szerint internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtása során e szolgáltatások nyújtóinak minden internetes forgalmat egyenlően, hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától vagy a fogadójától, a tartalmától, az alkalmazástól vagy a szolgáltatástól, illetve a végberendezéstől függetlenül kell kezelniük. Az uniós jog általános elveivel és az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.
- 17 Ilyen igazolásra nyilvánvalóan csak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése szerinti feltételek mellett van lehetőség.
- 18 Az (EU) 2015/2120 rendelet (8) preambulumbekzdése az eltérő bánásmódnak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerinti tilalmával összefüggésben kétségkívül az uniós jog általános elveire és az állandó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik. A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal abból indul ki, hogy a (8) preambulumbekzdés értelmében vett objektív igazolás kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második és harmadik albekezdésében szereplő feltételek mellett lehetséges. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése első albekezdésének bármely más értelmezése ugyanis ellentétes lenne az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének felismerhető szabályozási rendszerével.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság ezzel kapcsolatban azt sem véli kétségesnek, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének vizsgálata elsőbbséget élvez az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének vizsgálatával szemben.
- 20 Az előbbi rendelkezés ugyanis annak szövege szerint az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében vett észszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató forgalomszabályozási intézkedések főszabály szerinti tilalmát írja elő, és ennek során kifejezetten az internet-hozzáférési szolgáltatók számára – az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének a)–c) pontjában foglalt feltételek fenn nem állása esetén – tiltott intézkedésként nevezi meg a szolgáltatáskategóriák lassítását.

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint mindazonáltal ezen alapfeltevésekből kiindulva a jelen esetben nem állapítható meg kellő egyértelműséggel az (EU) 2015/2120 rendeletből, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség korlátozását egy szolgáltatáskategóriának az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett lassításának kell-e tekinteni.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság már azt sem képes észszerűen, kétségek nélkül megállapítani, hogy a kizárólag videoközvetítésekkel kapcsolatos sáv szélesség-korlátozás az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett szolgáltatáskategóriát („specific content, applications or services, or specific categories thereof”, „des contenus, des applications ou des services spécifiques ou des catégories spécifiques de contenus, d’applications ou de services”) érint. A „szolgáltatáskategória” fogalmát nem határozza meg az (EU) 2015/2120 rendelet 2. cikke. Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata és 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja ezenfelül egyrészt „a forgalom meghatározott kategóriái”, másrészt „a forgalom azonos [helyesen: egyenértékű] típusai” fogalmával további fogalmakat is tartalmaz. E fogalmakat nem határozza meg az (EU) 2015/2120 rendelet 2. cikke, és azok a „szolgáltatáskategória” fogalmának megértéséhez sem járulnak hozzá; e tekintetben ugyanis az (EU) 2015/2120 rendelet kötelező nyelvi változatai részben a „szolgáltatáskategória” fogalmával azonos fogalmakat használnak („specific categories of traffic”, „certaines catégories spécifiques de trafic”, „équivalent categories of traffic”, „les catégories équivalentes de trafic”).
- 23 Még ha a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nyomós indokok szólnak is amellet, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében szereplő „bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat” és „azok bizonyos kategóriáit” kifejezések miatt a kizárólag videostreaminggel kapcsolatos sáv szélesség-korlátozás a rendelkezés hatálya alá tartozik, az (EU) 2015/2120 rendelet (11) preambulumbekzdése szerint az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdéséből nem következik mindazonáltal az olyan, hátrányos megkülönböztetéstől mentes adattömörítési eljárások használatának tilalma, amelyek a tartalom módosítása nélkül csökkentik az adatállományok méretét. Jóllehet a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nyomós indokok szólnak amellet, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség korlátozása esetében nem ilyen értelemben vett, hátrányos megkülönböztetéstől mentes adattömörítési eljárásról van szó, mivel az (EU) 2015/2120 rendelet (11) preambulumbekzdése szerint az ilyesfajta tömörítés a szűkös források hatékonyabb kihasználását hivatott lehetővé tenni, és a végfelhasználók érdekeit hivatott szolgálni azáltal, hogy csökkenti az adatmennyiséget, növeli a sebességet és fokozza a szóban forgó tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás felhasználási élményét. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben e feltételek nem állnak fenn a sáv szélesség korlátozása tekintetében.

- 24 Az (EU) 2015/2120 rendelet (11) preambulumbekzdése azonban ennek ellenére egyértelművé teszi, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése nem zárja ki az internet-hozzáférési szolgáltatók minden olyan intézkedését, amely a szűkös források hatékonyabb kihasználására irányul. E körülmény miatt a kérdést előterjesztő bíróság nem tud észszerűen, kétségek nélkül abból kiindulni, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozása egy szolgáltatáskategóriának az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett lassításának minősül. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ezért tisztázni kell, hogy a sávszélesség korlátozását egy szolgáltatáskategóriának az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett lassításának kell-e tekinteni.

Az 1) c) kérdésről

- 25 Az (EU) 2015/2120 rendelet (11) preambulumbekzdése szerint az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének a)–c) pontját szigorúan kell értelmezni, és azoknak meg kell felelniük az arányossági feltételeknek. Bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat, valamint ezek meghatározott kategóriáit védeni kell, mivel ezek letiltása, illetve – az indokolt kivételeken túli – egyéb intézkedésekkel történő korlátozása kedvezőtlen hatást gyakorol a végfelhasználók számára elérhető választékra és az innovációra. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ebből kiindulva nyomós indokok szólnak amellett, hogy a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozása nem felel meg az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja szerinti követelményeknek. Az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése szerint ugyanis az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja lehetővé tesz a közelgő hálózati torlódás megelőzéséhez, vagyis a hálózati torlódás kialakulásával fenyegető helyzetekben, valamint a hálózati torlódás hatásainak mérsékléséhez szükséges intézkedéseket, amennyiben hálózati torlódás csak ideiglenesen vagy kivételes körülmények között alakul ki. Az említett preambulumbekzdés szerint az ideiglenes torlódáson olyan meghatározott, rövid időtartamú helyzetet kell érteni, amelyben hirtelen megnövekedik a felhasználók száma – a rendszeres felhasználók számához képest –, vagy egy bizonyos tartalomra, alkalmazásra vagy szolgáltatásra irányuló kereslet hirtelen megemelkedik, emiatt pedig a hálózat bizonyos elemeinek átviteli kapacitása nem bizonyul elegendőnek, és ez a hálózat többi elemének lassulásához vezet. Az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése szerint továbbá a kivételes torlódás olyan **[eredeti 24. o.]** helyzetet jelöl, amelyben a torlódás előre nem látható és elkerülhetetlen. Ezeket e preambulumbekzdés szerint többek között technikai hibák okozhatják, például kábelek vagy egyéb infrastrukturális elemek meghibásodása miatti szolgáltatáskimaradás, az útválasztásban bekövetkezett váratlan változások, vagy a hálózati adatforgalomnak vészhelyzet okán vagy az internet-hozzáférési szolgáltatótól független egyéb okból történő nagymértékű megnövekedése.

- 26 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a jelen ügyben a megrendelhető opció esetében a videostreaming tekintetében alkalmazott sáv szélesség-korlátozás már csak azért sem felel meg ezen előírásoknak, mert annak alkalmazására nem kizárólag ideiglenes vagy kivételes körülmények között kerül sor. A felperes tájékoztatása szerint a sáv szélesség korlátozására sokkal inkább azért kerül sor, mert a rendelkezésre álló hálózati kapacitások legfeljebb 1,7 Mbit/s-os sáv szélességig teszik lehetővé a huzamos és korlátlan videostreaminget. Attól függetlenül, hogy egy ilyen általános állítás alapján egyáltalán ki lehet-e indulni közeli hálózati torlódásból, e tekintetben semmiképpen nem állapíthatók meg sem ideiglenes, sem kivételes körülmények az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése értelmében véve.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal nem tud észszerűen, kétségek nélkül abból kiindulni, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja értelmében vett „közelgő hálózati torlódás” fogalma kizárólag ideiglenes vagy kivételes közeli hálózati torlódásokra vonatkozik.
- 28 Az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése c) pontjának szövege ugyanis egyrészt a közeli hálózati torlódást, másrészt a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásait említi. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ezért tisztázni kell, hogy a „kivételes” és „ideiglenes” melléknév a „közelgő hálózati torlódás” fogalmára is vonatkozik-e.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint emellett szól, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése összefoglalóan megengedettnek tekinti az észszerű forgalom szabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalom szabályozási intézkedéseket „a kivételes és ideiglenes hálózati torlódás megakadályozására, illetve hatásainak mérséklésére”. Ez alapján a közeli hálózati torlódások nyilvánvalóan csak akkor tartoznak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése c) pontjának hatálya alá, ha kivételesek vagy ideiglenesek. Nem bír viszont jelentőséggel, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése szerint az olyan ismétlődő és hosszabb ideig tartó hálózati torlódás esetében, amely nem ideiglenes, sem pedig kivételes, az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja szerinti kivétel nem alkalmazható, hanem az ilyen eseteket inkább a hálózati kapacitás bővítésével kell kezelni. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a (15) preambulumbekzdés kizárólag a kivételes és ideiglenes torlódások esetével szemben hivatkozik a hálózati kapacitás bővítésére, és ezt ezért megelőzi annak kérdése, hogy a „közelgő hálózati torlódás” fogalma is csak kivételes és ideiglenes helyzetekre vonatkozik-e.
- 30 Az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése által a rendelkezés értelmezéséhez szolgáltatott támpontok ellenére a kérdést előterjesztő bíróság nem véli egyértelműnek az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése c) pontjának szövegét. A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy véli,

hogy a Bíróság általi előzetes tisztázás nélkül nem értelmezheti úgy a rendelkezést, hogy az kizárólag a (közelgő) kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódásokra vonatkozik.

Az 1) d) kérdésről

- 31 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nyomós indokok szólnak amellet, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben már a forgalom egyenértékű típusai tekintetében alkalmazott eltérő bánásmódnak minősül, hogy a sáv szélesség korlátozására kizárólag a megrendelhető „StreamOn Music&Video” opció esetében kerül sor, egyébként és különösen a megrendelhető „MagentaEINS StreamOn Music&Video” opció esetében azonban nem. A sáv szélesség videostreaming tekintetében történő korlátozása ugyanis nem vonatkozik valamennyi végfelhasználóra; ennél fogva nemcsak a forgalom egyenértékű, hanem sokkal inkább azonos típusait kezelik eltérően. Ezen túlmenően a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése c) pontjának alkalmazási körében releváns, a forgalom egyenértékű típusai esetében alkalmazott elérő bánásmódnak minősül az is, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség korlátozása kizárólag a videostreamingre vonatkozik.
- 32 Mindazonáltal – mint láthattuk – „a forgalom egyenértékű típusai” („equivalent categories of traffic”, „les catégories équivalentes de trafic”) fogalmát (szintén nem határozza meg az (EU) 2015/2120 rendelet 2. cikke. E fogalom ezenfelül nem egyezik meg az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata értelmében vett „a forgalom meghatározott kategóriái” fogalmával, jóllehet az (EU) 2015/2120 rendelet kötelező nyelvi változatai részben azonos fogalmakat használnak („specific categories of traffic”, „certaines catégories spécifiques de trafic”, „équivalent catégories of traffic”, „les catégories équivalentes de trafic”). Végül a szóban forgó fogalom terminológiai szempontból különbözik az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett „szolgáltatáskategória” fogalmától.
- 33 Ettől eltekintve az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja alapján megengedett lehet egy szolgáltatáskategória lassítása, „ha” az a közelgő hálózati torlódás megelőzésének, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásai csökkentésének elérése érdekében szükséges. Az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése hivatkozik továbbá az arányosság elvére, és e tekintetben szükségesnek tekinti, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontján alapuló forgalomszabályozási intézkedések a forgalom egyenértékű kategóriáit azonosan kezeljék. Ez lehetetlenné teszi a kérdést előterjesztő bíróság számára, hogy észszerűen, kétségek nélkül **[eredeti 27. o.]** megállapítsa, hogy a jelenlegihez hasonló helyzetekben sérti-e az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontját a sáv szélességnek kizárólag egy megrendelhető opció esetében történő korlátozása. Még ha ugyanis a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint kevés érv szól is emellet, az arányosság

elvére való hivatkozás azt sugallhatja, hogy egy szolgáltatáskategória lassítása esetében éppen nem kell biztosítani az egyenlő bánásmódot a forgalom egyenértékű (és akár azonos) típusai tekintetében, amennyiben már egy szolgáltatáskategória részleges lassítása révén is megelőzhető a közelgő hálózati torlódás.

- 34 Tisztázni kell tehát, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja lehetővé tesz-e ilyen értelmezést. Csak a fenti értelemben vett részleges lassítás megengedettsége esetén bír egyébként egyáltalán jelentőséggel, hogy a sáv szélességnek kizárólag a megrendelhető „StreamOn Music&Video” opció esetében történő korlátozása és a sáv szélesség-korlátozásnak különösen a megrendelhető „MagentaEINS StreamOn Music&Video” opció tekintetében történő mellőzése megengedett módon indokolható-e azzal a körülménnyel, hogy a megrendelhető „MagentaEINS StreamOn Music&Video” opció esetében – amint azt a felperes véli – a meglévő helyhez kötött hálózati kapcsolat miatt előre látható, hogy a videostreamingre részben nem a mobilhírközlő hálózaton keresztül kerül majd sor.

Az 1) e) kérdésről

- 35 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nyomós indokok szólnak amellett, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja szerinti időbeli követelmény nem teljesül már akkor is, ha a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség-korlátozás főszabály szerint huzamosan fennáll, az azonban egyrészt a megrendelhető opció megrendelésétől függ, másrészt a végfelhasználó ki- és újra bekapcsolhatja azt.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ugyanis a huzamos sáv szélesség-korlátozás nyilvánvalóan nem felel meg az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése céljának, amely az (EU) 2015/2120 rendelet (15) preambulumbekzdése szerint nem adhat lehetőséget az internet-hozzáférési szolgáltatók számára arra, hogy megkerüljék az arra vonatkozó általános tilalmat, hogy bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit letiltsák, lelassítsák, módosítsák, korlátozzák, azokba beavatkozzanak, azokat gyengébb minőségben nyújtsák vagy hátrányosan megkülönböztessék.
- 37 Az (EU) 2015/2120 rendelet preambulumbekzdései mindazonáltal nem pontosítják azt az előírást, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett intézkedések csak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének a)–c) pontjában említett célok valamelyikének eléréséhez szükséges „időtartamra” megengedettek. Még ha a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nem szólnak is meggyőző indokok emellett, nem lehet mindenesetre észszerűen, kétségek nélkül abból kiindulni, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben már akkor is teljesül az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke

(3) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti követelmény, ha a sávszélesség-korlátozás csak a megrendelhető opció megrendelésével válik alkalmazandóvá, és a végfelhasználó ezenfelül bármikor ki- és újra bekapcsolhatja a megrendelhető opciót.

- 38 Minderre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja szerinti időbeli követelmény értelmezését is tisztázandónak véli.

A második kérdésről

- 39 Abban az esetben, ha a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozása nem sérti az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett 1) b)–e) kérdésem felül azt is tisztázni kell, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében vett megengedett forgalomszabályozási intézkedésnek minősül-e az említett korlátozás.

A 2) a) kérdésről

- 40 Az (EU) 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekzdése szerint az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében olyan forgalomszabályozási intézkedéseket hozhatnak, amelyek különbséget tesznek a forgalom objektíven különböző kategóriái között. Az említett preambulumbekzdés értelmében a minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása érdekében bármely ilyen különbségtételt csak a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelmények (például késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés vagy sávszélesség) alapján lehet alkalmazni, kereskedelmi megfontolások alapján nem. Az észszerű forgalomszabályozás kifejezett célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom – és ennél fogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások – meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire.
- 41 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ez alapján nyomós indokok szólnak amellett, hogy a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozása nem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken alapul az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében véve. Ténybeli szempontból ugyanis a videostreaming követelményei a késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés és sávszélesség tekintetében nem különböznek az egyéb alkalmazások vagy szolgáltatások használatára irányuló adatátviteltől. A videostreaming csak abban különbözik az egyéb alkalmazások vagy szolgáltatások használatára irányuló

adatátviteltől, hogy rendszerint az úgynevezett „adaptive bitrate” technológiát alkalmazza.

- 42 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint mindazonáltal e tekintetben nem az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata értelmében vett, a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményről van szó. Ugyanez a helyzet azon körülményt illetően, hogy a videostreaming esetében – amint arra a felperes hivatkozik – potenciálisan nagy sávszélesség-felhasználású alkalmazásról van szó. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint önmagában ez nem elégíti ki azt a követelményt, hogy minden forgalomszabályozási intézkedésnek a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulnia.
- 43 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint egyébként az a körülmény, hogy a sávszélesség videostreaming tekintetében történő korlátozása nem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken alapul az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata értelmében véve, abban is megmutatkozik, hogy a sávszélesség korlátozásának alkalmazására kizárólag egy megrendelhető opció esetében kerül sor, egyébként azonban nem, és a végfelhasználó ezenfelül bármikor ki- és újra bekapcsolhatja a megrendelhető opciót.
- 44 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal nem tudja ezt észszerűen, kétségek nélkül végleges jelleggel megítélni. Ennek egyrészt az az oka, hogy – mint láthattuk – „a forgalom meghatározott kategóriái” („specific categories of traffic”, „certaines catégories spécifiques de trafic”) fogalmát (szintén) nem határozza meg az (EU) 2015/2120 rendelet 2. cikke. E fogalom ezenfelül nem egyezik meg az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja értelmében vett „a forgalom egyenértékű típusai” fogalmával, jóllehet az (EU) 2015/2120 rendelet kötelező nyelvi változatai részben azonos fogalmakat használnak („specific categories of traffic”, „certaines catégories spécifiques de trafic”, „equivalent categories of traffic”, „les catégories équivalentes de trafic”). Ezenfelül a szóban forgó fogalom terminológiai szempontból különbözik az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében vett „szolgáltatáskategória” fogalmától.
- 45 Az (EU) 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekkezdése ezen túlmenően csak példálózó jelleggel írja le azt az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata szerinti követelményt, hogy a forgalomszabályozási intézkedéseknek a szolgáltatás elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. A kérdést előterjesztő bíróság ezért sem tud végleges jelleggel arra a következtetésre jutni, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozása nem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében

elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken alapul az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében véve.

- 46 Az „objektíven különböző műszaki követelmények” fogalmának tartalma azért sem tekinthető kellőképpen tisztázottnak, mert az (EU) 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekzdése szerint az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében forgalomszabályozási intézkedéseket hozhatnak; az (EU) 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekzdése azonos módon azt is megfogalmazza, hogy a forgalomszabályozási intézkedések célja a minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ugyanis ez önmagában nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy miként kell értelmezni az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata szerinti követelményt, amely szerint a forgalomszabályozási intézkedéseknek a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. Az (EU) 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekzdése maga is csak olyan módon teremt kapcsolatot e követelménnyel, hogy az alapján „[a]z észszerű forgalomszabályozás célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom – és ennél fogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások – meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire”. Az (EU) 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekzdésére figyelemmel sem határozható meg tehát kellő egyértelműséggel az „objektíven különböző műszaki követelmények” fogalmának tartalma.
- 47 Mindezek alapján tisztázandó, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben megfelel-e a sáv szélesség korlátozása az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata szerinti követelménynek, amely szerint a forgalomszabályozási intézkedéseknek a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk.

A 2) b) kérdésről

- 48 Az (EU) 2015/2120 rendelet 2. cikke nem határozza meg az e rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondata értelmében vett „a konkrét adatforgalom tiltott nyomon követése” fogalmát. A rendelet (10) preambulumbekzdése csak azt állapítja meg, hogy az észszerű forgalomszabályozás nem igényli olyan technológiák használatát, amelyek az internet-hozzáférési szolgáltatáson továbbított adatforgalom konkrét tartalmát nyomon követnék.
- 49 Ennél fogva nem állnak a kérdést előterjesztő bíróság rendelkezésére megfelelő támpontok az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második

albekezdése harmadik mondata szabályozási tartalmának pontosításához. A kérdést előterjesztő bíróság ezért nem tudja észszerűen, kétségek nélkül megállapítani, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a konkrét adatforgalom tiltott nyomon követésével jár-e a sáv szélesség korlátozása annyiban, amennyiben a videoközvetítésekre eső adatforgalom azonosításához (https esetében) IP-címekből és/vagy protokollokból és/vagy URL-ekből és/vagy SNI-kből nyert műszaki adatokat és/vagy (adott esetben) a https-titkosításhoz használt nyilvános kulcsokat és/vagy a szolgáltatók vagy azok szolgáltatói által használt műszaki adatokat használnak fel.

A harmadik kérdésről

- 50 Ha a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség korlátozását kizárólag az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján kell vizsgálni, az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti előírások alapján azonban nem, akkor a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint tisztázni kell, hogy a sáv szélesség korlátozása sérti-e a végfelhasználóknak az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerinti jogait. E rendelkezés szerint a végfelhasználók számára jogosultságot kell biztosítani az internet-hozzáférési szolgáltatásokon keresztül az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáférésre és azok terjesztésére, az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára és nyújtására, valamint az általuk választott végberendezések használatára, függetlenül a végfelhasználó vagy szolgáltató helyétől, illetve az információ, tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás helyétől, származásától vagy rendeltetésétől.
- 51 A kérdést előterjesztő bíróság a BEREC iránymutatásai alapján nem tartja kellőképpen tisztázottnak azt a kérdést, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett végfelhasználói jogok korlátozásának kell-e tekinteni a sáv szélesség korlátozását. Az említett iránymutatások megállapítják ugyan, hogy bizonyos műszaki körülmények sértik az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint azonban ebből nem vonható le teljes bizonyossággal az a következtetés, hogy éppen a sáv szélesség korlátozása sérti az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését.
- 52 Ugyanez a helyzet a BEREC iránymutatásainak azon – az (EU) 2015/2120 rendelet rendelkezéseiben ezenfelül nem kifejezetten tetten érhető – megállapítását illetően, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének megsértése az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének megsértését is jelentheti egyben.
- 53 Egyesek már önmagában a megrendelhető opciót is kritizálják arra tekintettel, hogy a végfelhasználókat arra ösztönzi, hogy az ügynevezett tartalomszolgáltató partnerek szolgáltatásait vegyék igénybe. A BEREC iránymutatásai alapján mindazonáltal különösen az ügynevezett zero-rating ajánlatok önmagukban nem

összeegyeztethetetlenek az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével. Amennyiben a tartalomszolgáltatók számára biztosított a zero-ratinghez való, hátrányos megkülönböztetéstől mentes hozzáférés, és a zero-ratingért külön díjat sem kérnek a tartalomszolgáltatóktól, a megfelelő ajánlatokat általánosságban a BEREC iránymutatásain kívül is megengedettnek tekintik.

- 54 Végül mindazonáltal nem tisztázott legalábbis végleges jelleggel, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett végfelhasználói jogok korlátozásának kell-e tekinteni éppen a sáv szélesség korlátozását. Az ezzel kapcsolatos vita állása a következőképpen foglalható össze: mérvadónak az úgynevezett traffic shaping konkrét kialakítását tekintik. Amennyiben a végfelhasználók – mint a jelen esetben – ki- és újra bekapcsolhatják a traffic shapinget (a zero-ratinggel együtt), a sáv szélesség korlátozását nem tekintik az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikke (1) bekezdése megsértésének, mivel – az indokolás szerint – a végfelhasználók magánautonómián alapuló döntést hozhatnak arról, hogy miként használják internet-hozzáférésüket; ha az ügyfelek részére egy további opciót nyújtanak, amelynek igénybevételéről egyedül ők döntenek, ez nem választási szabadságuk korlátozására, hanem cselekvési lehetőségeik bővülésére utal.
- 55 A rendelkezés szövegéből és az (EU) 2015/2120 rendelet preambulumbekkezdéseiből semmi nem derül ki azon megfontolást illetően, hogy a végfelhasználók jogainak megsértése kizárt azért, mert a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben cselekvési lehetőségeiket kibővíti a megrendelhető opció. Ugyanez a helyzet a tartalomszolgáltatók jogainak azáltal történő megsértésére vonatkozó kérdést illetően, hogy ajánlataikat már nem tudják a lehető legjobb műszaki minőségben minden végfelhasználóhoz eljuttatni. Az a körülmény, hogy az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése éppen a végfelhasználók internet-hozzáférési szolgáltatására hivatkozik („szolgáltatásukon”), szintén nem teszi lehetővé az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés végleges megválaszolását, mivel ebből nem vonható le következtetés a tartalomszolgáltatók esetleges jogi helyzetére nézve. Az úgynevezett traffic shapingről folytatott vitában ezenkívül eddig – amennyire megállapítható – figyelmen kívül maradt, hogy a jelen ügyben szóban forgó helyzetben eltérő bánásmód valósul meg a videostreaming-szolgáltatók és egyéb szolgáltatók esetében.
- 56 Minderre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a Bíróságnak kell tisztáznia, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben az (EU) 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett végfelhasználói jogok korlátozásának kell-e tekinteni a sáv szélesség korlátozását.